

Osallistumisen aikuiskoulutusjaksolle Euroopassa mahdollisti Suomen kestävän elämäntavan yhteisöt ry:n Kestävän elämäntavan kouluttajaverkosto -hanke, joka on rahoitettu Euroopan unionin Erasmus+ -ohjelmasta

GEN+ 20 summit, GEN Europe Assembly, pre-work shop: Deep Democracy

Findhorn, Skotlanti 30.6.-3.7. & 4.-10.7.2015

Osallistuja: Selma Kilpi

Olen Selma Eliisa Kilpi, ammatiltani toimittaja. Viime aikoina ollut aktiivisesti mukana valtakunnallisen ”ekokyläsäätiön” suunnittelussa. Keväällä muutin Gaijan luomukylään. Olen tällä hetkellä erityisen kiinnostunut kestävän yhteisön peruspilareista. Siksi valitsin kurssipaikakseni yli 60-vuotiaan Findhornin ekokylän ja aiheekseni sosiokraattisen päätöksenteon. Kurssi kuitenkin peruuntui osanottajien vähyyden vuoksi, mutta tilalle löytyi ”Deep Democracy”, joka osoittautui erittäin mielenkiintoiseksi ja nimensä mukaisesti syväluotaavaksi.

Ensimmäiset päivät tein vapaaehtoistyötä Cullerne Gardenissa. Se tuntui erinomaiselta ratkaisulta: pääsin Findhorn Foundationin käytännöistä jyvälle ”keittiön oven kautta”. Näin, miten kaikki yksiköt aloittavat työpäivänsä virittäytymällä yhdessä. Työviikko alkaa palaverilla. Puutarhassa, jonka viljelymenetelmät eivät ehkä olleet aivan niin permakulttuurisia, kuin olisin odottanut, työskenteli paljon erilaisia vapaaehtoisia: vierailijoita, tutustumisviikon osallistujia ja kylän asukkaita. Kaalipenkkiä kitkivät ripirinnan muiden muassa Financial Timesista eläköitynyt toimittaja ja italialainen kielten opiskelija-wwooferi. Minä sain kunnian olla puutarhan uuden leirintäauleen ensimmäinen yöpyjä.

Työpajan osallistujille johdantoluennon piti Graham Melzer, joka on hiljattain julkaissut kirjan omista kokemuksistaan henkisestä yhteisöstä ekokyläksi kasvaneessa säätiössä: ”Findhorn Reflections”. Työpajan vetäjät Gill Emslie ja Ana Rhodes asuvat Findhornissa, jossa syvädemokratian menetelmät ovat muotoutuneet. Molemmat työskentelevät nykyisin paljon eri puolilla maailmaa, etenkin espanjankielisissä maissa. Menetelmän juuret ovat kvanttifysiikassa, taolaisuudessa, shamanismissa ja jungilaisessa psykologiassa. Sen tavoitteena on tehdä näkyväksi ne roolit ja motiivit, jotka yksilöt tai ryhmät pyrkivät marginalisoimaan ja työntämään pois tajunnastaan. Teimme useita, syvälle sisimpään koskettavia konfliktinratkaisun fasilitoinnin harjoituksia.

GEN Europe Assembly paikkasi peruuntunutta kurssiani, sillä pääsin näkemään sosiokraattisia menetelmiä käytännössä. Kokousta edeltävänä päivänä esityslistan kohdat käytiin läpi ja valmisteltiin niin, että varsinainen kokous sujui nopeasti ilman soraääniä. Etenkin henkilövalintojen tekeminen tuntui tällä metodilla sujuvan helposti ja ilman minkäänlaistansuhmurointia.

Varsinaisessa juhla-konferenssissa antauduin virran vietäväksi. Kuljeskelin tapahtuman vapaaehtoisena valokuvaajana, ja ajauduin todella mielenkiintoisiin tilanteisiin, kuten palestiinalaisten ja israelilaisten foorum, jossa otin uusien uskontojen sortamien

alkuperäiskansojen haamurooliin. Heidän kauttaan ajattelin edustavani Maata, ja sain todeta jääväni täysin vaille huomiota ihmisten keskinäisessä välienselvittelyssä.

Toinen ajatuksia herättävä tapaus oli Declan Kennedyn ja Achem Eckerin Terra Preta –työpaja, joka poikinee vähintäänkin lehtiartikkelin. Olen lupautunut puhumaan aiheesta myös kuopiolaisen Puijon Ladun yhteisöviljelijöiden tilaisuudessa elokuun aikana. Ehkä myös jonkinlainen Terra Preta –kiertokoulu on tulossa. Siihen voisi yhdistää sieniviljelyn. Pidän konferenssin osallistujille luonnonpyhätössä kalevalaisen laulumeditaation. Kehittelin pikavauhdilla metodin kansainvälistä, ei-suomenkielistä ryhmää varten. Se tuntui toimivan hienosti. Tätäkin haluan jatkaa ja syventää. Kylän ”open mic” tilaisuudessa opetin yleisölle ”Tiiri liirin”, minkä seurauksena muutamat tervehtivät minut nähdessään laulun kertosaakeella. Ehdottomasti haluan olla mukana järjestämässä laulukiertokouluja ja laulupiirejä.

Olin hyvin vaikuttunut konferenssin sujuvuudesta, syvällisyydestä ja kansainvälisyydestä. Hildur Jacksonin ajatus Välimeren vastaanottokeskusten muuttamisesta EDE-koulutuskeskuksiksi sai lämpimän vastaanoton: ekoylistä iloa, elantoa ja elämänvoimaa saaneet ihmiset kautta maailman ovat valmiita jakamaan voimaansa pakolaisille.

Ehdottomasti haluaisin innostaa suomalaisia ekokyläliittymään GEN-jäseniksi myös suoraan, jotta ne voisivat lähettää oman virallisen edustajansa inspiroitumaan ja verkottumaan.

Paitsi kansainvälisesti, verkotuinkin vierailun aikana myös muiden suomalaisten kanssa. Erytisen innostava uusi tuttavuus oli Christian Lankinen, jonka sienityöpajaa dokumentoin valokuvaamalla. Energinen ja monitaitoinen kaveri!

Haastattelin Findhornissa yhdeksän vuotta asunutta Mikaela Aminoffia, joka työskentelee säätiön hallinnossa. Materiaalin työstäminen jatkuu.

Kokonaisuudessaan vierailun oli varsin mullistava. Opin paljon itsestäni, ja ymmärsin myös, että suomalaisissa ekoylyissä yksi neljästä ekokylän määritelmän osa-alueesta on monin paikoin paljolti laiminlyöty. Useimmissa Suomen ekoylyissä ja –yhteisöissä parhaiten toteutuu ekologinen aspekti. Taloudellisen kestävyuden ja aidon yhteisöllisen päätöksenteon saavuttaminen onkin sitten jo haastavampaa. Henkinen ja kulttuurinen yhteys maahan on jäänyt kaikkein vähimmälle huomiolle. Findhornissa se on kaiken lähtökohta, ensisijainen aspekti, joka antaa voiman ja suunnan muulle toiminnalle. Yhteisöllisyyttä ja henkistä maayhteyttä tukevat päivittäiset rutiinit kuten taize laulut aamuisin luonnonpyhätössä sekä aamumeditaatiot. Kaikki työt aloitetaan ja päätetään yhteisellä virittäytymisellä.

Sain vierailuni aikana paljon uusia konkreettisia välineitä yhteisön ylläpitoon. Tulen tarjoamaan niitä käyttöön omassa yhteisössäni syksyn mittaan. Henkisen aspektin pohdiskelu jatkuu. En osannut asettaa vierailulleni suuria ennakko-odotuksia, mutta uskon, että jos niitä olisi ollut, ne olisivat ylittyneet.

Kokemus oli vaikuttava.